

ลมกับดวงอาทิตย์ จะแข่งกันเสมอว่าใคร
เก่งกว่ากัน "ดวงอาทิตย์อย่างเจ้าดีแต่แผด
เผาให้ร้อนไหม้" ลมพุดเยาะเย้ยเช่นนั้น
เสมอ "แต่ถึงเจ้าจะร้อนแค่ไหน พอฉัน
พัดผ่านไป ความร้อนก็จะหายไปหมดสิ้น
"ข้าต่างหากที่ทำให้โลกคงอยู่ได้" พระ
อาทิตย์คุยโอ้อวด "ข้าทำให้ต้นไม้มีสี
เขียว คน สัตว์ มีชีวิตอยู่ได้ ข้าทำให้ ทุก
สิ่งทุกอย่างอบอุ่น

ลมและดวงอาทิตย์เมื่อมาพบกันก็จะ
ทะเลาะกันเสมอ วันหนึ่งขณะที่ทั้งสอง
มาพบหน้ากันลมมองไปเห็นน้องชาย
คนหนึ่งเดินอยู่ที่ถนน "แกคอยดูนะ ฉัน
จะทำให้ชายคนนั้นถอดเสื้อ ฟ้าออกจาก
ร่างกายให้หมด" ลมบอกกับดวงอาทิตย์
"ข้าจะคอยดู แกจะทำได้อย่างที่พูดไหม"

ลมจึงพ่นกระแสนลมไปที่ชายผู้นั้น
แรงขึ้น....แรงขึ้น ความเย็นค่อยๆ
กลายเป็นความหนาว แทนที่ชายผู้
นั้นจะปล่อยให้เสื้อผ้าหลุดไป เขา
กลับนำเสื้อคลุมมาสวมทับ และ
ผูกมัดไว้แน่นกับร่างกาย "ແກ່ແກ່
จริงๆ " ดวงอาทิตย์หัวเราะ "แทนที่
เขาจะสวมเสื้อตัวเดียว แกทำให้เขา
สวมเสื้อผ้าได้ตั้งหลายชั้น หลายตัว
พูดจบดวงอาทิตย์ก็หัวเราะซ้ำ

"มันต้องฝีมือข้า" ดวงอาทิตย์ได้ที
เลยคุยข่ม "คอยดูนะ ข้าจะทำให้เขา
เปลือยกายเลย" พูดแล้วดวงอาทิตย์
จึงค่อยๆ แผดแสงให้แรงขึ้นๆ "เขา
ถอดเสื้อคลุมออกไปแล้ว" พระ
อาทิตย์โอ้ ลมเริ่มอับอาย ดวง
อาทิตย์แผดแสงจ้ายิ่งขึ้น จนชายผู้
นั้นต้องถอดเสื้อออกจากร่างกายจน
หมด "ร้อนจริงๆ" เขานั่งพร้อมกับ
วางสัมภาระลงข้างทาง ในขณะที่

ดวงอาทิตย์นี้กินดินอย่างยิ่ง

"ทีนี้ละเขาต้องถอดกางเกง" พอวางสิ่งของลงหมดแล้ว ชายผู้นั้นก็วิ่งลงไปแช่ในคูน้ำข้างทาง "เราต่างก็แพ้เหมือนกัน" ลมพุดอย่างโล่งอก "ข้าเห็นที ต้องลาไปก่อนละ แล้วลมก็พัดผ่านไป

